

Многа по-голѣма е заслугата на Хр. Г. Дановъ за нашето книгоиздателско дѣло. Тукъ той се издигна като великъ синъ на своето отечество и достоенъ деецъ за събуждането и просвѣтата на нашия народъ. Книжарството и книжовната дейность на Хр. Г. Дановъ започватъ отъ 1855 год., когато съ паритѣ, които бѣ спестилъ въ Перущица и Пловдивъ, издава въ Бѣлградъ календарчето Старопланинче. Следъ две години издава редица учебници, а въ 1858 год., основава въ Пловдивъ първата българска книжарница. Първитѣ си книги Дановъ печатилъ въ Бѣлградъ и Буда Пеща, за което ходилъ въ тия градове нѣколко пѣти. Нека отбележимъ, че да пѣтувашъ въ онова време въ кой да е европейски градъ и то съ цель да печатишъ българска книга, съвсемъ не бѣше лесна работа — то бѣше цѣлъ подвигъ, който младитѣ хора днесъ не могатъ дори и да си представятъ. Тогава се пѣтуваше повече пеша и на кираджийски коне, па и търговията съ български книги не бѣ никакъ задоволителна, защото въ малко градове имаше училища.

Въ 1876 г. Хр. Г. Дановъ открилъ печатница въ Виена. Следъ като напечатилъ при тежко материално затруднение първитѣ книжки, той трѣгналъ да ги разпродава като пѣтуващъ книжаръ. Нѣколко години скиталъ Дановъ по градове и села да разпродава печатанитѣ книги въ открити книжарски сергии, но покрай пѣтното книжарство той вършелъ и друга полезна работа — пробуждалъ заспалия духъ на своитѣ съотечественици. На много мѣста го чакали съ нетѣрпение: едно да си купятъ нови книги, друго, да имъ поприкаже какво става изъ България и какъ върви „политиката.“ Той билъ милъ гостъ на много села и градове. Кога съ нѣколко книги подъ мишница, кога съ торба на рамо, Дановъ обиколилъ нѣколко пѣти България, за да раз-